

Ang Basahon ni Daniel - Numero Sinsenta'y Kuwatro

Pagpadayag sa Tagna: Pagdugtong sa Septiyembre 11, 2001 ngadto sa Panahon sa Pagpatik, sa Ulahing Ulan, ug sa Kataposang Buluhaton ni Cristo

Jeff Pippenger
2024-01-28

Sa bag-ohay nga mga artikulo kita naghisingot sa pipila ka mga pahayag gikan sa Espiritu sa Tagna nga nag-ila sa usa ka yugto sa panahon gikan sa Septiyembre 11, 2001 hangtod nga si Miguel motindog ug ang panahon sa pagsulay sa tawo matak-op. Sulod nianang yugto sa panahon, adunay pipila ka mga profetikong hulagway nga nag-ila sa katapusang buluhaton ni Cristo sa Labing Balaang Dapit.

Ang buhat ni Cristo diha sa santuwaryo ginahulagway sa panan-awon sa Suba sa Ulai sa ikawalong kapitulo sa Daniel, ug si Igsoong White nagpahibalo kanato nga ang panan-awon sa Suba sa Ulai anaa na karon sa proseso sa katumanan. Ang katapusang buhat nga ginatuman sa langitnong santuwaryo, nga anaa na karon sa proseso sa katumanan, ginahulagway sa nagkalainlaing mga pulong nga profetiko. Kini ginahulagway ingon, taliwala sa ubang mga paghulagway nga profetiko, nga mao ang panahon sa pagselyo, ang ulahing ulan, ang panapos nga buhat sa kaluwasan, ug ang paghinlo sa templo. Mahinungdanon ang pagdala niining mga pulonga pagtingub, ug usab ang pagpahimutang kanila diha sa ilang husto nga kahimtang sa kasaysayan.

“Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakapanapos na, ang kasamok moabut ibabaw sa yuta, ug ang mga nasod masuko, apan mapugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabut aron sa paghatag ug gahum sa makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan sa pagbarug sa panahon nga ang pito ka ulahing hampak igabubo na.” Early Writings, 85.

Ang “bulohaton sa ikatulong manulonda” mao usab ang “bulohaton sa kaluwasan,” nga nagaandam “sa mga balaan sa pagbarog sa panahon nga igabubo ang pito ka ulahing mga hampak.”

Ug ang mga nasod nangasuko, ug miabut na ang imong kapungot, ug ang panahon sa mga minatay, aron sila pagahukman, ug aron ihatag mo ang balos ngadto sa imong mga ulipon nga mga propeta, ug ngadto sa mga balaan, ug kanila nga nangahadlok sa imong ngalan, gagmay ug dagko; ug aron laglagon mo sila nga nagalaglag sa yuta. Pinadayag 11:18.

Ang mga nasod nasuko sa wala pa matapos ang panahon sa pagsulay (nga mao ang higayon nga ibubo ang kapungot sa Dios), apan sa dihang masuko ang mga nasod, sila usab “gipugngan.” Ang “panahon” sa dihang masuko ang mga nasod nagtimaan sa sinugdanan sa panapos nga buluhaton

sa kaluwasan, ug ang panapos nga buluhaton sa kaluwasan mao ang pagpatik sa katawhan sa Dios.

“Ang tinuod nga katawohan sa Dios, nga nagbaton diha sa ilang kasingkasing sa espiritu sa buhat sa Ginoo ug sa kaluwasan sa mga kalag, sa kanunay motan-aw sa sala sumala sa iyang tinuod, makasasala nga kinaiya. Kanunay sila motindog dapig sa matinumanon ug prangka nga pagbadlong sa mga sala nga sayon kaayo makadani ug makabugkos sa katawohan sa Dios. Ilabina sa katapusang buluhaton alang sa iglesya, sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga motindog nga walay ikasaway sa atubangan sa trono sa Dios, ilang mabati sa labing halalum nga paagi ang mga kalapasan sa mga nag-angkon nga katawohan sa Dios. Kini sa mabaskog nga paagi gipadayag pinaagi sa hulagway sa manalagna mahitungod sa katapusang buluhaton ilalom sa dagway sa mga lalaki nga tagsatagsa adunay hinagiban sa pagpatay diha sa iyang kamot. Usa ka tawo taliwala kanila nagsul-ob ug lino, nga adunay sudlanan sa tinta sa magsusulat diha sa iyang kiliran. ‘Ug ang Ginoo miingon kaniya, Umagi ka sa taliwala sa siyudad, sa taliwala sa Jerusalem, ug butangi ug timaan ang mga agtang sa mga tawo nga nanghupaw ug nagatu-aw tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat sa taliwala niini.’” Testimonies, tomo 3, 266.

Ang mga nasud ginapugngan aron dili mapugngan ang pagtimri sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Sa Pinadayag kapitulo pito, ang masinuk-anong mga nasud nga ginapugngan gilarawan ingong upat ka hangin nga ginapugngan sa maong mao rang yugto sa panahon, ug kana nga panahon tin-aw nga giila ingon nga usa ka yugto sa panahon.

“Si Satanas karon naggamit sa matag paagi niining panahon sa pagpatik aron mapahilayo ang mga hunahuna sa katawohan sa Dios gikan sa kamatuoran alang niining panahona ug aron mapakurog sila. Nakakita ako ug usa ka tabon nga ginabuklad sa Dios ibabaw sa Iyang katawohan aron sa pagpanalipod kanila sa panahon sa kagul-anan; ug ang matag kalag nga malig-on diha sa kamatuoran ug putli sa kasingkasing pagatabonan sa tabon sa Makagagahum.”

“Nahibalo si Satanas niini, ug siya nagalihok uban sa gamhanang gahum aron mapadayon nga nagduhaduha ug dili malig-on diha sa kamatuoran ang mga hunahuna sa kutob sa mahimo niya nga daghang mga tawo. ...”

“Nakita ko nga si Satanas naglihok niining mga paagiha aron sa paglingla, paglimbong, ug pagpahilayo sa katawohan sa Dios, niining panahona mismo sa pagtimri. Nakita ko ang pipila nga wala magbarog nga malig-on alang sa kamatuoran alang sa karon. Nangurog ang ilang mga tuhod, ug nangadulas ang ilang mga tiil, tungod kay sila wala matanum sa lig-on diha sa kamatuoran, ug ang tabon sa Makagagahum nga Dios dili ikatabon kanila samtang sila nagkurog pa sa maong kahimtang.”

“Gigamit ni Satanas ang tanan niyang limbong aron huptan sila diha sa ilang kahimtang, hangtud nga miagi na ang pagtimri, hangtud nga mabuklad ang tabon ibabaw sa katawohan sa Dios, ug sila mapabiyaan nga walay kapisilongan gikan sa nagdilaab nga kapungot sa Dios, diha sa pito ka ulahing mga hampak. Ang Dios nagsugod na sa pagbuklad niining tabona ibabaw sa Iyang katawohan, ug sa dili madugay kini mabuklad sa ibabaw sa tanan nga pagahatagan ug kapisilongan sa adlaw sa pagpatay. Ang Dios molihok uban sa gahum alang sa

Iyang katawohan; ug si Satanas tugotan usab sa paglihok.” Early Writings, 43, 44.

Gisulat ni Sister White kining mga pulonga niadtong 1851, lima ka tuig sa wala pa misulod ang katawohan sa Dios sa kahimtang sa Laodicea, ug nalangan ang proseso sa pagtimri tungod sa ilang pagsalikway sa dugang nga kahayag sa “seven times.” Kadtong kahayag unta makadugang ug makatapos sa buhat sa Dios sa pagtabon sa Iyang katawohan sa dili pa ang pito ka ulahing mga hampak. Hinunoa, misukol ang katawohan sa Dios ug gitugyan sa paglatagaw sa kamingawan sa Laodicea, sumala sa gihulagway sa pagsukol ug paglatagaw sa kamingawan sa karaang Israel. Pila sa mga masinupakon sa karaang Israel ang nakasulod sa Yutang Saad? Unsa nga teksto sa Biblia, o sa Espiritu sa Tagna, ang nagaila sa bisan kinsa nga mga Laodiceanhon nga maluwas? Ang tubag mao, “Wala gayud!” kay ang usa ka Laodiceanhon sama ra ka nawala niadtong mga tawo sa karaang Israel nga nangamatay sa kamingawan.

Ang pagselyo sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo maoy usa ka yugto sa panahon, ug kini nagsugod sa dihang ang upat ka manulonda mopugong sa upat ka hangin, nga mao usab ang panahon sa dihang ang mga nasod nangasuko, apan gipugngan. Sulod sa panahon sa pagselyo giandam sa Dios ang Iyang katawhan aron makatindog sa panahon sa pito ka ulahing mga hampak, ug kana nga pagpangandam gihulagway ingon nga pagtabon ug “usa ka panapton” ibabaw sa Iyang katawhan, ug gihulagway usab kini ingon nga pagtapos sa buhat sa kaluwasan ug pagtapos sa buluhaton sa ikatulong manulonda. Ang pagpangandam nga gihulagway niining tanang mga hulagway nagasukad sa pagdawat sa “present truth.”

Kadtong dili motindog nga “malig-on alang sa kamatuoran karon,” mao kadtong mga “nagduha-duha,” tungod kay ang ilang mga hunahuna wala matutok sa “kamatuoran karon.” Siya nagsulat nga siya “nakakita ug pipila nga wala motindog nga malig-on alang sa kamatuoran karon. Ang ilang mga tuhod nangurog, ug ang ilang mga tiil nanghisalaag, tungod kay sila wala mapahiluna pag-ayo ibabaw sa kamatuoran, ug ang tabon sa Makagagahom nga Dios dili matabon ibabaw kanila samtang sila nagapangurog sa maong kahimtang.”

Ang “kamatuoran alang niining panahona” mao ang nagahatag sa “tabon,” ug ang “tabon” gilarawan usab ingon nga “patik sa Dios.” Ang “patik sa Dios” gipahulagway daan pinaagi sa dugo nga mitabon sa mga pultahan sa mga Hebreohanon, nga maoy nagtugot sa manlalaglag nga anghel sa paglabay sa mga balay diin ang pultahan “gitabonan” sa dugo. Ang “tabon” mao ang “pagpatik,” ug ang “pagpatik” matuman pinaagi sa “kamatuoran alang niining panahona.”

Balaana sila pinaagi sa imong kamatuoran: ang imong pulong mao ang kamatuoran. Juan 17:17.

Ang matag kalihokan sa reporma adunay kaugalingon nga piho nga tema, ug ang tema sa kalihokang repormatibo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang “Islam sa ikatulong Kaalaotan.” Ang “kamatuoran alang niining panahona” sa ulahing mga adlaw mao ang Islam sa ikatulong Kaalaotan.

“Ang Kasulatan sa kanunay nagapadayag sa kaugalingon ngadto sa katawohan sa Dios. Sa kanunay may anaa ug sa kanunay may magapadayon nga kamatuoran nga ilabinang magamit

sa matag kaliwatan.” Review and Herald, Hunyo 29, 1886.

Kini usa ka “mensahe” sa kamatuoran alang sa karon nga nagpatik sa katawohan sa Dios sa ulahing mga adlaw, ug ang panahon sa pagpatik gilarawan nga nagsugod sa dihang ang upat ka mga hangin gipugngan. Nasuko ang mga nasod niadtong Septiyembre 11, 2001, ug niadtong higayona nagsugod ang pagpatik sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, samtang ang ulahing ulan, nga mao ang “usa ka mensahe,” nagsugod sa paghubad.

“Kang Juan gipadayag ang mga talan-awon nga halangdon ug makapadasig nga interes diha sa kasinatian sa iglesya. Iyang nakita ang kahintang, ang mga kapeligrohan, ang mga pakigbisog, ug ang katapusang kaluwasan sa katawhan sa Dios. Iyang gisulat ang katapusang mga mensahe nga maoy magapahinog sa anihon sa yuta, mahimo nga mga inani nga bugkos alang sa langitnong tipiganan o mga bugkos sa kahoy alang sa mga kalayo sa pagkalaglag. Ang mga hilisgutan nga adunay daku kaayong kamahinungdanon gipadayag kaniya, ilabina alang sa katapusang iglesya, aron sila nga motalikod gikan sa kasaypanan ngadto sa kamatuoran matudloan mahitungod sa mga kapeligrohan ug mga pakigbisog nga anaa sa ilang atubangan. Walay bisan kinsa nga kinahanglan magpabilin sa kangitngit mahitungod sa umaabot sa ibabaw sa yuta.” The Great Controversy, 341.

Sa dihang nasuko ang mga nasod, sila sa samang higayon gipugngan, ug ang “ulahing ulan” nagsugod sa pag-ulan, ug ang ulahing ulan mao ang mensahe sa “karon nga kamatuoran” nga nagtimri sa katawhan sa Dios.

“Ang buluhaton sa Battle Creek anaa sa samang kahintang. Ang mga pangulo sa sanitarium nakig-uban sa mga dili magtotoo, gidawat sila sa ilang mga konseho, sa labi o sa kulang, apan kini sama sa pagtrabaho nga nakapiyong ang ilang mga mata. Kulang sila sa pagpanabot aron makita kung unsa ang mokalit sa ibabaw nato sa bisan unsang panahon. Aduna’y espiritu sa kawalay-paglaum, sa gubat ug pagpaagas ug dugo, ug kana nga espiritu modugang hangtod sa pinakakatapusang panahon. Sa diha-diha nga ang katawohan sa Dios matimrihan sa ilang mga agtang—dili kini bisan unsang timri o marka nga makita, kondili usa ka pagpalig-on diha sa kamatuoran, sa intelektuwal ug espirituwal, aron dili na sila matarog—sa diha-diha nga ang katawohan sa Dios matimrihan ug maandam alang sa pag-uyog, kini moabot. Sa pagkatinuod, nagsugod na kini. Ang mga paghukom sa Dios ania karon sa yuta, aron sa paghatag kanato ug pasidaan, aron kita mahibalo sa umaabot.” Manuscript Releases, bolyum 10, 252.

Ang “pagpatik” mao ang “pagpamugos ngadto sa kamatuoran.” Sa konteksto sa panahon sa pagpatik siya nagsulat, “Adunay espiritu sa kapinugsanon, sa gubat ug pag-ula sa dugo, ug kana nga espiritu motubo hangtod sa kinatibuk-ang pagtapos sa panahon.” Sa diha nga ang mga nasud masuko na, sila pagapugngan, apan ang “gubat ug pag-ula sa dugo,” nga gihulagway ingon nga upat ka hangin, “motubo hangtod sa kinatibuk-ang pagtapos sa panahon.” Ang Islam sa ikatulong Kaalautan sa hinayhinay nagpadako sa iyang pakiggubat hangtod sa kinatibuk-ang pagtapos sa panahon, ug ang profetikanhong pagsabot sa Islam ingon nga “tema” sa repormasyon sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, sa samang higayon nagadugang usab sulod nianang maong yugto sa panahon. Ang hinayhinay nga pagpadako nga ginabuhat pinaagi sa Islam nagdagan nga magkatakdo sa pagbubo sa ulahing ulan sulod sa mao gihapong yugto sa panahon, kay ang ulahing

ulan usa ka “mensahe”.

“Ang mga dinihog nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibook nga yuta, adunay kahimtang nga kaniadto gihatag kang Satanas ingon nga nagatabon nga kerubin. Pinaagi sa mga balaang binuhat nga naglibot sa iyang trono, ang Ginoo nagapadayon sa walay hunong nga pakigpakig-uban sa mga lumulupyo sa yuta. Ang bulawanong lana nagalarawan sa grasya nga pinaagi niini ang Dios nagapadayon sa pagsangkap sa mga lampara sa mga magtotoo, aron dili kini magakislap-kislap ug mapalong. Kon dili pa tungod nga kining balaang lana ginabubo gikan sa langit diha sa mga mensahe sa Espiritu sa Dios, ang mga galamiton sa kadautan may hingpit unta nga pagdumala ibabaw sa mga tawo.”

“Ang Dios mapasipalahan sa diha nga dili nato dawaton ang mga pahayag nga Iyang ipadala kanato. Sa ingon niini atong isalikway ang bulawang lana nga Iyang ibubo unta sa atong mga kalag aron ipahibalo ngadto kanila nga anaa sa kangitngit. Sa diha nga moabot ang tawag, ‘Ania karon, ang pamanhonon nagaabot; panggula kamo sa pagsugat kaniya,’ kadtong wala modawat sa balaang lana, nga wala mag-atiman sa grasya ni Cristo diha sa ilang mga kasingkasing, makakaplag, sama sa mga buangbuang nga ulay, nga sila dili andam sa pagsugat sa ilang Ginoo. Wala sila, diha sa ilang kaugalingon, og gahum sa pag-angkon sa lana, ug ang ilang mga kinabuhi nangagun-ob. Apan kon pangayoon ang Balaang Espiritu sa Dios, kon kita mangamuyo, sama sa gibuhat ni Moises, ‘Ipakita kanako ang Imong himaya,’ ang gugma sa Dios igabubo sa halapad diha sa atong mga kasingkasing. Pinaagi sa bulawang mga tubo, ang bulawang lana ipahibalo kanato. ‘Dili pinaagi sa kusog, ni pinaagi sa gahum, kondili pinaagi sa akong Espiritu, nagaingon si Jehova sa mga Panon.’ Pinaagi sa pagdawat sa masanag nga mga sidlak sa Adlaw sa Pagkamatarung, ang mga anak sa Dios nagasidlak ingon nga mga suga dinhi sa kalibutan.” Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang ulahing ulan magsugod sa “pagwisik” ug sa katapusan motubo ngadto sa bug-os nga pagbubo. Ang “pagwisik” sa ulahing ulan giila ingon nga ang ulan “gitakdo ang sukod”, ug ang bug-os nga pagbubo mao ang dihang kini gibubo “nga walay sukod”. Si Sister White sa tin-aw nag-ila sa usa ka panahon nga ang ulahing ulan nagakahulog, ug ang uban nagadawat niini, ug ang uban wala. Nianang panahona ang ulan “gitakdo ang sukod”, o kini “naga-wisik.”

Ang pipila ka mga tawo makaila nga adunay nagakahitabo, apan kini makapahadlok lamang kanila.

“Adunay mahitabo sulod sa mga iglesia nga usa ka kahibulongang pagpadayag sa gahum sa Dios, apan kini dili molihok ibabaw niadtong wala magpaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Ginoo, ug wala makaabli sa pultahan sa ilang kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug paghinulsol. Diha sa pagpadayag niana nga gahum nga nagadan-ag sa yuta pinaagi sa himaya sa Dios, ilang makita lamang ang usa ka butang nga, tungod sa ilang pagkabuta, ilang hunahunaon nga makuyaw, usa ka butang nga makapukaw sa ilang mga kahadlok, ug maningkamot sila sa pagpakigbatok niini. Tungod kay ang Ginoo dili molihok sumala sa ilang mga gipaabut ug sulundon, ilang supakon ang buluhaton. “Ngano man,” sila moingon, “nga dili man kami makaila sa Espiritu sa Dios, nga sa daghang mga tuig ania na kami sa buluhaton?” Tungod kay wala sila motubag sa mga pasidaan, sa mga pangamuyo, sa mga mensahe sa Dios, kondili mapadayong miingon, “Dato ako, ug nadugangan sa mga bahandi, ug

wala akoy kinahanglanon nga bisan unsa.”” Maranatha, 219

“Daghan ang sa dakong bahin napakyas sa pagdawat sa nahaunang ulan. Wala nila maangkon ang tanang kaayohan nga sa ingon niini gitagana sa Dios alang kanila. Nagaabut sila nga ang kakulangan mapun-an pinaagi sa ulahing ulan. Sa dihang igahatag na ang labing madagayang kadagaya sa grasya, tumong nila nga ablihan ang ilang mga kasingkasing aron modawat niini. Nagahimo sila ug makalilisang nga sayop. Ang buluhaton nga gisugdan sa Dios sa kasingkasing sa tawo pinaagi sa paghatag sa Iyang kahayag ug kahibalo kinahanglan magpadayon sa walay hunong. Ang matag usa kinahanglan makaila sa iyang kaugalingong panginahanglan. Ang kasingkasing kinahanglan haw-asan sa tanang kahugawan ug hinloan alang sa pagpuyo sa Espiritu. Pinaagi sa pagsugid ug pagtalikod sa sala, pinaagi sa mainiton nga pag-ampo ug pagpahinungod sa ilang kaugalingon ngadto sa Dios, nga ang unang mga tinun-an nangandam alang sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa Adlaw sa Pentecostes. Ang mao ra nga buluhaton, apan sa labi pang dako nga sukod, kinahanglan buhaton karon. Unya ang tawhanong galamiton kinahanglan lamang mangayo sa panalangin, ug maghulat sa Ginoo nga mopahingpit sa buluhaton mahitungod kaniya. Ang Dios mao ang nagsugod sa buluhaton, ug Iya kining tapuson, sa paghimo sa tawo nga hingpit diha kang Jesu-Cristo. Apan kinahanglan nga walay pagpasagad sa grasya nga gilarawan sa nahaunang ulan. Kadtong mga nagakinabuhi lamang subay sa kahayag nga ilang nabatongan maoy modawat ug labaw pang dakong kahayag. Gawas kon kita nagakauswag adlaw-adlaw sa pagpakita sa aktibo nga Kristohanong mga hiyas, dili nato maila ang mga pagpadayag sa Balaang Espiritu diha sa ulahing ulan. Mahimo nga kini nagakahulog sa mga kasingkasing sa atong palibot, apan dili nato kini masabut ni madawat.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Sa maong pahayag iyang gipaila nga adunay usa ka panahon diin “ang labing madagayaong kadagaya sa grasya igahatag,” sa ingon nagpaila sa usa ka panahon diin ang ulahing ulan ibubo nga walay sukod. May kalabutan niana nga kamatuoran, iyang gipaila nga kadto lamang nga nagakinabuhi subay sa kahayag nga anaa kanila makadawat ug labi pang dakong kahayag. Diha nianang prinsipyo, dayag nga ang kahayag (nga mao ang kamatuoran alang niining panahona) nagakadagaya sa hinayhinay. Sa katapusang hugpong-pulong iyang gipaila ang usa ka panahon diin ang ulahing ulan nagaulan, ug ang uban nagaila ug nagadawat niini, ug ang uban wala. Kon dili nimo ilhon ang mensahe, nga mao ang ulahing ulan, dili mo kini madawat.

“Dili kita maghulat sa ulahing ulan. Kini moabut ibabaw sa tanan nga moila ug modawat sa yamog ug sa mga ulan sa grasya nga nagapaulan kanato. Sa diha nga atong tigumon ang mga tipik sa kahayag, sa diha nga atong pabilhon ang malig-on nga mga kalooy sa Dios, nga nahigugma nga kita mosalig Kaniya, nan ang matag saad matuman. [Isaias 61:11 quoted.] Ang tibuok kalibotan pagapun-on sa himaya sa Dios.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Sa panahon nga pugngan ang masuk-anong mga nasod, ang ulahing ulan magsugod sa “pagsukod.” Sa dihang “ang labing madagayaong kadagaya sa grasya igahatag,” kini nagailhan sa panahon nga ang ulahing ulan ibubo nga walay sukod.

Sa panahona nga ang mga nasod nasuko, apan gipugngan, ang ulahing ulan nagsugod sa pag-ulan, apan kini “gisukod” tungod kay ang iglesia niadtong tungora sinagol pa sa trigo ug sa mga bunglayan. Mao kini ang ulan nga nagadala sa trigo ug sa mga bunglayan ngadto sa pagkahamtong, ug ang ulahing ulan mao ang mensahe sa kamatuoran alang sa karon nga sa usa ka bahin giila ug gidawat, o sa laing bahin dili. Kining tanan nga mga propetikong konsepto klaro nga giila sa Kasulatan. Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang ulahing ulan nagsugod sa “pagwisik,” ug kini nagkadako sa hinayhinay hangtod moabot ang mensahe sa Tunga-tungang Pagtuaw ug ang manggialamon ug buang nga mga ulay pagabulagon sa walay kataposan.

Ang mga maalamon unya ipataas ingon nga usa ka bandera aron sa pagtawag sa laing panon sa Dios pagawas gikan sa Babilonia, ug ang ulahing ulan unya igabubo nga walay sukod, ug magapadayon sa pag-ulan hangtod nga si Miguel motindog ug ang panahon sa pagsulay sa tawo matapos.

“Nakita ko nga ang upat ka mga manulonda magkupert sa upat ka mga hangin hangtod mahuman ang buluhaton ni Jesus didto sa santuwaryo, ug unya moabot ang pito ka ulahing mga hampak.” Early Writings, 36.

Ang pagpugong sa upat ka hangin nagrepresentar sa mapanag-iyang pagpugong sa Dios ibabaw sa nagkagrabeng mga paghukom nga Iyang gitugotan nga mahitabo sa ulahing mga adlaw. Ang upat ka manulonda nagkupert sa upat ka hangin sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, apan niadtong yugtoa sa panahon aduna ang “espíritu sa kawalay paglaum, sa gubat ug pag-ula sa dugo, ug kana nga espíritu mosamot.” Sa diha nga ang ulahi sa mga anak sa Dios matimrihan na, si Michael motindog, ug ang upat ka hangin pagabuhian sa hingpit, ug moabot ang Pito ka Ulahing Hampak.

Sa “takna sa dakong linog” sa Pinadayag kapitulo onse, sa “malisud nga mga panahon” sa Daniel kapitulo nuebe, sa diha nga mahuman na ang dalan ug ang kuta, mao kana ang panahon nga “masuko ang mga nasud.” Niadtong yugtoa sa panahon, ang ulahing ulan igabubo sa “sukod.” Gikilala ni Isaias ang panahon sa diha nga ang ulahing ulan pagasukdon, ug gitimaan niya kana nga panahon ingon nga “adlaw sa hangin sa sidlakan.” Ang “adlaw sa hangin sa sidlakan” mao ang Septiyembre 11, 2001.

Padayon natong hisgotan sa sunod nga artikulo ang “pagsukod” sa ulahing ulan, apan angay nga hinumdoman nga ang mutya sa damgo ni Miller nga girepresentahan diha sa sagradong mga papan ni Habakkuk ingon nga tulo ka mga Kasilag sa Islam, kinahanglan mosidlak nga napulo ka pilo nga mas hayag sa kaulahiang mga adlaw kaysa niadtong unang natigom kini ni Miller.

“Sa usa ka higayon, sa diha nga didto ako sa New York City, sa takna sa kagabhion gitawag ako sa pagtan-aw sa mga bilding nga mitindog, andana ibabaw sa andana, paingon ngadto sa langit. Kining mga bilding gipasaligan nga dili masunog, ug kini gitukod aron sa paghimaya sa ilang mga tag-iya ug mga magtutukod. Mas hataas pa ug mas hataas pa kining mga bilding mitindog, ug diha niini gigamit ang labing mahal nga mga materyal. Kadtong mga tag-iya niining mga bilding wala mangutana sa ilang kaugalingon: ‘Unsaon man namo sa labing maayo nga paghimaya sa Dios?’ Ang Ginoo wala sa ilang mga hunahuna.

“Nahunahuna ko: ‘Oh, unta kadtong mga naggamit sa ilang kapanguhaan sa ingon niini nga paagi makakita sa ilang ginabuhay sumala sa pagtan-aw sa Dios niini! Nagapundok sila ug mga maanindot nga mga building, apan daw unsa ka binuang sa panan-aw sa Magmamando sa uniberso ang ilang pagplano ug paglaraw. Wala nila gitun-an uban sa tanang gahum sa kasingkasing ug hunahuna kon sa unsang paagi nila mahimaya ang Dios. Nalimtan na nila kini, ang nahaunang katungdanan sa tawo.’”

“Samtang mitindog kining hatag-as nga mga tinukod, ang mga tag-iya nagmaya uban sa mapahitas-ong ambisyon nga ilang adunay salapi nga magamit sa pagpahimuot sa kaugalingon ug sa pagpukaw sa kasina sa ilang mga silingan. Dako nga bahin sa salapi nga ilang gipuhunan sa ingon niana nakuha pinaagi sa pagpangilkil, pinaagi sa pagdugmok sa mga kabus. Hingkalimtan nila nga sa langit ginatipigan ang talaan sa matag patigayon sa negosyo; ang matag dili matarong nga kasabutan, ang matag malimbongong buhat, didto natala. Moabot ang panahon nga sa ilang paglimbong ug pagkamapasipalahon ang mga tawo makaabot sa usa ka kahimtang nga dili itugot sa Ginoo nga ilang lapason, ug ilang mahibaloan nga adunay utlanan ang pailub ni Jehova.

“Ang talan-awon nga misunod nga miagi sa akong atubangan mao ang usa ka pahimangno sa kalayo. Ang mga tawo mitan-aw sa tag-as ug gituohang dili masunog nga mga building ug miingon: ‘Hingpit gayod ang ilang kaluwasan.’ Apan kining mga building nalaglag sa kalayo daw ingon nga hinimo sa alkitran. Walay arang mahimo ang mga makina sa pamatay-kalayo aron mapugngan ang kalaglagan. Ang mga bombero dili makahimo sa pagpadagan sa mga makina.”

“Gitudloan ako nga sa dihang moabot na ang panahon sa Ginoo, kon walay kausaban nga mahitabo sa mga kasingkasing sa mapasigarbuhon ug ambisyosong mga tawo, ang mga tawo makakaplag nga ang kamot nga makusganon sa pagluwas mahimong makusganon usab sa paglaglag. Walay gahum sa yuta nga makapugong sa kamot sa Dios. Walay bisan unsang materyal nga magamit sa pagtukod sa mga building nga makapanalipod kanila gikan sa kalaglagan sa dihang moabot na ang panahon nga gitakda sa Dios sa pagpadala sa silot ibabaw sa mga tawo tungod sa ilang pagsalikway sa Iyang balaod ug tungod sa ilang hakog nga ambisyon.” Testimonies, tomo 9, 12, 13.